UNUTMAYINIZ! AFACAN

PERŞEMBE 26 TEMMUZ 1934 No. 94

8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

Afacan Ada Sefasında !..

Eşeğin sahibi — Ha gayret Afacan birinciliği alıyorsun!..

Afacan — Sınıfta sondan birinciliği, kotrada dümenciliği, eşek yarışında da birinciliği kazandıktan sonra var mı benimle boy ölçüşecek?..

İkmal imtahanı

Şimdi bin bir oyunla ben keyif çatıyorum:
Bahçelerde geziyor, kırlarda yatıyorum!..
İkmal imtihanını hatırlasam ne zaman,
Doğrusu ya, korkudan üç buçuk atıyorum!..

■

Şarkılar söylüyorum, benzedim bir bülbüle,
İşte bir buçuk aydır, oynadım güle güle!..
Fakat halim olacak biraz sonra çok yaman:
Günler pek çabuk geçti.. Ne kaldı ki eylüle?..

İşte hesap kitabı.. yaprakları açmalı:
Defterin üzerine rakkamları saçmalı!..
Doğrusunu söylüyeyim: Bu hesaptan elâman;
Çaresiz çalışmalı, oyunlardan kaçmalı!..

■

Eğer kazanamazsam bu ikmalde ben gene,
Babamın eli olur gırtlağımda mengene!..
Artık evin içinde annem attırır duman,
Sınıfımda kalırım, yazık, daha bir sene!..

Afacan

AKBA kitap evi: Ankarada Afacanın dağıldığı yerdir. Bütün Çocuk Sesi ciltlerini Maarif Vekâleti karşısında AKBA kitap evinden bulabilirsiniz.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin ölen zavallı sincabı için ufak bir kutudan tabut hazırladı

— 17 —

— Çarçabuk bin dedi, ben böylece 10 dakika kaybettim. Haydi bin, küçük şeytan? sen bizimle oyun mu oynıyorsun?

Çok teessüf ediyorum kondoktör efendi, dedim. Bir daha bunu yapmam. Zaten bunu yapmak istemedim, ben kabahatli değilim, vagon öyle sallandı ki.

O beni içeriye itti ve birçok gücüme gitti. Şimdi bütün kadınlar benim için ağlıyor ve yaralanıp yaralanmadığımı anlamak için ellerimi ve ayaklarımı yokluyorlardı..

Ben bu dafa karemelâ satıcılığına ait bütün fikirlerimi terketmeğe mecbur oldum, fakat hayatımı bizzat kazanmak için bazı teşebbüslere girişmeğe karar verdim, yeter ki başıma tekrar bir kaza gelmesin!

Görüyorsun ya sevgili defterim, ben niçin tardedildiğimi kondoktöre bunu mahsus yaptığımı zanneder diye anlatamadım. Gonce hanıma gönderdiğim mektubun üzerinde iki güvercin vardı ve yazısı şöyle idi.

"Uslanmıya ve istediklerinizi yapmıya uğraşıyorum.

Sizi seven küçük dostunuz.

ÇETİN,,

Niyazi beyin karısı da şöyle bir şiir almıştı:

Ağaçlar çiçek açar,
Etrafa koku saçar.
Fakat senin yüzünden
Yılanlar bile kaçar..

İhtimalki bunu Rüştü yazmıştı, fakat o benim yazım olduğunu söyledi. Bunların hepsi ehemmiyetsiz şeylerdi, o bu küçük mektuba kıymet vermezdi; fakat neden dolayı velvele kopardığımı anlatayım: Çocuklardan biri bir parça dana etini olta iğnesine ve onunla van kedisini beslemişti, daha bu birşey değil şişe içindeki balıkları da avlamıya başlamış ve yaldızlı balıkların hepsini çıkarmıştı. Niyazi beyin karısı buna da tahammül ederdi, fakat çocuk cuma günü öğleden sonra kızak kaymıya gider ve bir uçuruma öyle yuvarlanır ki kendisini oradan baygın bir halde çıkarırlar, onun ıslak elbiselerinden döşemede öyle bir bataklık kalır ki, Niyazi Beyin karısının kendi tabirile: Sinirleri boşanır, büsbütün çileden çıkar artık buna tahammül edemez. Ayrıca çocuk, ertesi gün yüzünü ve ellerini mürekkeple boyar, ve mutbak süpürgesini alır ve bacaya çıkmak ister, fakat düşer ve başında kaz yumurtası büyüklüğünde bir şiş hasıl olur.

Lâkin o bunların hepsini "bu fıçıyı son damla ağzına kadar doldurmuş,, diyerek affederdi; fakat bu yalnız bir lâtife yaptı.

Eğer çocuk lûgat kitabındaki acaip kuşların hepsini kesmemiş ve sabahleyin erkenden kalktığı zaman eğlenmek için onları sıra sıra karyolasının kenarlarına yapıştırmamış; kütüphanede muallimin altın gözlüğünü acele takarken düşürüp kırmamış olsaydı, arkasını aramadan onu bırakırdı. Bundan maada o, tamamen muallimin öksürdüğü gibi öksürmesini öğrenmiş, coğrafya dersini tekrarlamak için onu sınıfa gönderdikleri zaman Niyazi beyin karısının gecelik kombizonunu almış onu köpeğe giydirmiş, köpekte havlıyarak kaçmış ve gecelik kombizonunu mahallelerde dolaştırmış...

Kondoktör yanıma geldiği zaman kaybettiği 10 dakikadan dolayı kızgınlığını unutmuştu. Ve çarçabuk evvelki mesele açıldı! Ben evvelki meseleden bahsetmemeği daha muvafık buluyordum. Lâkin o:

" Afacan çocuk, bereket versin ki sen kar yığınının üstüne düştün! bir daha bunu tecrübeye girişme. Sen darağacı için yaratılmışsın! ,, dedi. Sonra ben ona eşya vagonunda nasıl seyahat ettiğimi sevgili kondoktöre anlattım.

— Şayet avdetimden evde memnun kalmıyacak olurlarsa, size bildireceğim, kondoktör efendi dedim, o zaman sizin yanınızda oturursunuz.

— Yanımda rahat edemezsin dedi ben ihtiyar bir bekârım..

— Daha iyi, diye cevap verdim, demek ki karınız bizi kızdırmıyacak, Ablalarım, doğrusu, çok sevimli çok güzel, alafranga kızlar; fakat onlar çocuğa hiç bir şeyi müsaade etmek istemiyorlar: Yağmur yağarken salonda top oynamama, yahut istediğim gibi eğlenmeme müsaade etmiyorlar. Onlara kalırsa bir köşeye oturmalı ve ayağa kalkmamalıyım...

Bana söyler misiniz, kondoktör efendi, acaba siz reddedildiniz mi ki bekâr kaldınız ?

O içini çekti, yüzü biraz mahsunlaştı. Fakat çarçabuk kendisini topladı ve beni karşılamak için ablalarımın istasyona gelip gelmiyeceklerini sordu.

Bunu bilmiyordum ve sualine cevap verdim.

— Ben onları görmek istiyorum, dedi, işte biz de geldik, yavrum!

Boğazıma sanki bir kemik parçası saplandı. Fevzinin dükkânı üstündeki lavhayı, istasyonu ve gümrükçüleri görünce gözlerimi açtım. Göz yaşlarımı tutmıya çalışmasaydım, ağlıyacaktım. Kondoktör efendi kapıda durarak inmeme yardım ediyordu.

Suzan da orada duruyordu, yeni şapkası ve kışlık mantosile aman ne güzeldi, Bedia da çok sevimli idi, o beni kucaklamak öpmek istedi ve bağırdı:

— Oh, Çetin, yaramaz, afacan, sevimli, güzel çocuk, gel seni öpeyim !..

— Kondoktör efendi, dedim, işte ablalarım; fakat onların ikisi de artık nişanlıdır. Ben sizin namınıza bundan dolayı teessüf ediyorum, Allaha ısmarladık. Bize geliniz. Sizi bekleriz.

O şapkasını eline aldı ve güldü, mühendis, diğer bir kondoktör ve hepsi bağırdılar:

— Horraa!.. Uğurlar olsun, Çetin!..

Bu onların tarafından çok nazikâne bir muamele idi.

Hizmetçi Behiye de istasyonda idi, o ahmak gibi ağlıyor ve gülüyordu.

— Biz seni ne kadar özledik Çetin..

Evde müthiş bir sessizlik vardı, bize meşguliyet bulacak fena çocuk yoktu.

Suzan :

— Çok doğru, dedi. Biz yeniden bulunan kaybolmuş çocuk için yağlı bir kuzu kestik, o artık pişmiş ve sofraya konmuştur.

Fakat sofrada sade kuzu değil, kızartılmış yufkalı hindi, midye dolması, pastırma, omlet, börek, reçel ve daha birçok yemekler vardı. Ben evden ayrıldığımdan beri kuru peksimetten başka birşey yememiş gibi yemek yedim. Yalnız babam muallimin hesabını topladığı zaman çok ciddi baktı, Annem ise vagondan nasıl düştüğümü doktora anlatırken sapsarı kesildi. Doktor Murat bey beni gördü güne çok memnun..

Yemekten sonra babam:

— Çetin dedi, artık yeni bir hayata başlamanı istiyorum: Sen gittikçe biraz daha büyümektesin. O kadar münasibetsizlikler yapmamıya çalış, bir şeyi yapmazdan evvel iki kere düşün..

O sırada kapı hızla vurdu ve köpeğin kuyruğu sıkıştı, Babam:

— Kapıyı tut, Çetin! Diye bağırdı.

Fakat ben evvelâ iki defa düşünmek için biraz bekledim ve köpek kuyruksuz kaldı.

Doktor, yanında hekimliği öğrenebileceğimi söylüyor. Onun ilâç kutusu paltosunun yan cebinde idi ve ben derhal tedaviye başlamak için güzel bir fırsat zuhur ettiğini düşündüm, küçük bir şişeden biraz beyaz toz aldım ve bir parça sincabıma verdim. Bu gün onu öğleden sonra gömdüm, Şadan cenaze alayında bulundu.

Oh, odamda ne kadar iyi ve ne kadar rahatım! Dün akşam ne tatlı uyudum! Behiye eskisinden fazla şişmanlamış, o çok sevimli bir kız. Ömrüm oldukça bir daha yaramazlık yapmamağa çalışacağım; şimdi ise istirahat gecesi sevgili defterim.

Şadanla birlikte sincabımı gömmek için doktorun Suzana hediye ettiği çekmeceyi aldık. Bu Suzanın hoşuna gitmese gerek. Fakat zavallı sincabım herhalde küçük bir tabutu olmalıdır ve bu minimini, çok güzel bir tabut..

— Devamı var —

GAZİNİN

Anafartalar Zaferi

Bu şanlı savaşta Gazimizin İngilizlerin 20000 askerini nasıl mahvettiğini öğrenmek isterseniz

Çocuk Sesi'nin

240 ıncı sayısını Pazartesi günü mutlaka alıp okuyunuz

Tanesi 5 kuruş

İzcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 31 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Nehir, yem yeşil tarlalar arasında pırıl pırıl uzanıp gidiyordu. Yavuz, insana ferahlık veren bu nefis manzarayı seyrederek ilerlemeğe başladı. Hükûm süren bu derin sükûneti, arada sırada güzel bir kuş cıvıltısı ihlâl ediyordu.

Yavuz, karşısında gördüğü yalnızlıktan hayrete düşmüştü. Başını sallıyor ve:

— Hayret!. Bu cennet gibi yerde hiç bir ev yok! diye kendi kendine mırıldanıp duruyordu.

Hakikaten, bu vâsi ovada, tek bir ev, bir insan, hattâ bir koyun bile göze çarpmıyordu.

Genç izci ıslak sarı elbisesi ve ucundan şıpır şıpır su damlıyan keçi gibi sakalile acayip bir şekil almıştı. Şayet kendisini bu gayrı meskûn ovada birisi görecek olursa katiyen hazreti İsanın gökten indiğine zahip olurdu...

Yavuz, ancak güneşin tam tepesinde parladığını gördüğü zaman karnının acıktığını hissetti. Cebinde birkaç bisküvit vardı. Fakat onlarda yaptıkları mükemmel bir su banyosundan sonra herhalde yenmiyecek bir hale gelmişlerdi.

Zavallı Yavuz. Nasrettin hocanın ona değmiş buna değmemiş diyerek karpuzlarını yediği gibi, oda o ıslanmış, bu ıslanmamış diye mırıldanarak bütün büskivitleri yedi.

Yavuz, yavaş yavaş tırmandığı tepenin zirvesine gelince hayretten dona kalmıştı. Gördüğü manzara bam başkaydı. Karşısında o kadar ve muntazam bir çiçek bahçesi vardıki, daha ilk bakışta sahibinin ne kadar zevkli ve titiz bir adam olduğunu gösteriyordu. Rengârenk çiçekler çakıl taşlarla döşenmiş yollar ve bahçenin etrafını çevreliyen yemyeşil çimenler buranın tabiî güzelliğine bir kat daha letafet yeriyordu.

İlerde, çam ağaçları ve gül fidanları arasında yükselen ve bir sanat eseri olan güzel bir köşk nazarı dikkati celbediyordu.

Yavuz ne yapacağını şaşırmıştı. Oturduğu yerden, elinde tabancası, şaşkın şaşkın etrafını seyrediyordu.

Aklını kurcalıyan:

— Acaba burası kimin? sualine bir türlü cevap veremiyordu.

Bir aralık:

— Burada belki kimse yoktur! diye mırıldandı. Fakat bu bahçeye, ağaçlara herhalde periler bakmıyordu.Hele bu köşkün,mantar gibi topraktan fışkırmasının imkânı yoktu. Tam bu sırada, Yavuza cevap veriliyormuş gibi, uzaktan hafif bir ses işitildi. Bu ince sesle beraber genç izcinin yerinden fırlıyarak yanındaki bir ağaç arkasına saklanması bir olmuştu.

Birkaç dakika sonra ilerden uşak kıyafetinde giyinmiş iki zenci adamın geldiğini görerek:

— Âlâ!.. dedi. Burada da karşıma iki sütlü kahve çıktı. Bunlar herhalde, köşkün hizmetçileri olacaklar, yanılmıyorum, demindenberi de güzelliğine hayran olduğum bu köşk mutlaka Dervişiekber cenaplarına aittir.

Bu iki zencinin arkasından, elinde bir araba sürükliyen ufak, tefek sevimli bir çocuk, çıkınca Yavuz düşüncelerine devam edemedi ve dikkatle bu küçüğü tetkik etmeye başladı. Boyuna posuna göre dört beş yaşında kadar vardı. Elinde sürüklediği arabasile oradan oraya koşuyor ve şakrak kahkahalar atıyordu. Üzerinde altın simle işlenmiş bir cepken, kırmızı ipekten bir şalvar vardı. Kafasında fındık kabuğu kadar ufak bir fes nazarı dikkati celbediyordu.

Hayret değil mi? Yanındaki hizmetçiler bu ufacık çocuğu hörmetkâr bir vaziyet alarak "Hazret Kadur,, diye çağırıyorlardı.

Yavuz, otuz iki dişini gösterecek şekilde güldükten sonra:

— Oh! dedi. Bu sinek yavrusu Dervişiekberin ya oğlu veya akrabasıdır. Elden kaçırmaya gelmez!.. Aklına birşey gelmişti. Şayet bu fikri muvaffakiyetle neticelendiği takdirde, arkadaşlarının ve Aykut Beyin kurtulması daha ziyade imkân dahiline girecekti.

Yavuz bir taraftan uzun uzun düşünüyor, diğer taraftan da bu küçük çocukla, iki uşağı dikkatle tetkik ediyordu.

İki zenci, çocuğun kumlarla oynadığını görünce yavaş yavaş yanından uzaklaşmışlar ve aralarında tatlı bir sohbete dalmışlardı.

Yavuz iyice aklına koymuştu: Çocuğu kaçıracaktı. Fakat aksilik bu ya!.. Tam Yavuzun kanunu tatbika koyacağı esnada Hazreti Kadur paytak paytak koşarken kumların içine düşmez mi?.. Birdenbire etrafı çocuğun çığlıkları sarsınca iki zenci birden koşarak geldiler ve Hazreti Kaduru yerden kaldırarak göz yaşlarını dindirdiler.. Uşaklardan birisi hem çocuğun burnunu siliyor, hem de:

— Haydi, Hazreti Kadur, diye söyleniyordu. Birşey yok canım, şayet, babanız Dervişiekber hazretleri böyle ağladığınızı duyacak olurlarsa bize yapmadığı kalmaz!.

Zenci herifin bu sözleri Yavuzu iyice sevindirmişti. Ellerini uğuşturarak:

— Bu çocuğun, Dervişiekberin oğlu olduğuna artık iyice eminim! diye mırıldandı. Evet! arkadaşlarımı mutlaka kurtaracağım!.

Bundan sonra Yavuz cebinden ıslak bir kâğıt parçası çıkararak üzerine birkaç satır yazdıktan sonra altını imzaladı.

İki zenci, çocuğu teskin ettikten sonra onu oyunlarile başbaşa bırakarak tekrar yanından uzaklaşmışlardı.

İşte tam zamanıydı. Fakat düşüncesiz ve yanlış bir hareket herşeyi alt üst edebilirde. Küçük çocuk kapı ile oynuyor ve oradan oraya sıçrıyordu.

İki uzak ağaçlar arasında büsbütün kaybolmuşlardı.

Yavuz, şikârının üzerine atılacak bir kaplan gibi hazırlandı.

Bir.. İki.. Üç..

Ve şiddetle saklandığı yerden çıkarak Hazreti Kadurun üzerine fırladı. Çocuğu sımsıkı yakalıyarak başındaki fesi çıkardı. Ve bir kaç dakika evel yazdığı kâğıdı üzerine iğneledikten sonra koşarak gözden kayboldu..

Hazreti Kadur heyecanından bağırmıya vakit bile bulamamıştı.

(Devamı var)

Küçük Fıkralar:

Domuzun kendisi

Anadolu harbinde düşmanları kovalayan bir bölüğümüz.. bir orman içinde karargâh kurmuştu. Bu ormanda bir yaban domuzu vardı ki geceleyin uykuda olan askerleri rahatsız ediyordu. Bölük kumandanı domuzu öldürüp başını getirene mükâfat vadetti. Bölük aşçısı Bolulu Recep hemen ormana daldı. Epice yürüdü. Vakit gece idi. Birden önüne domuz çıktı. Recep hemen mavzeri uzattı. Ateş etti. Hayvan öldü. Kasaturasını çıkararak kafasını keseceği sırada ormanın içine kadar girmeğe muvaffak olmuş birdüşman neferi Recebin üzerine çullandı. Maksadı Recebi öldürmek, karargâha yaklaşarak vaziyeti askeriyeyi öğrenmekti. Lâkin Recep, üzerine çullanan Yunan palikaryası gibi cılız değildi. Onda kahraman Türk kanı vardı. Serbest kalan sol elile düşmanın gırtlağından yakaladı, sıktı. nefer Recebi bırakmış, yalvarıyordu. Recep yakaladığı esiri doğru karargâha getirdi. Bölük kumandanının çadırının önüne geldi. Esiri kapıdaki nöbetçiye teslim ederek çadıra girdi.

Bölük kumandanı sordu:

— Ne haber Recep!. Hani domuzun başını getirecektin?

— Efendim.. daha iyi yaptım, domuzun kendisini getirdim.

— Nerede?.

Recep hemen dışarı çıktı. Bir esiri çadıra sokarak:

— İşte!.. Dedi.

Sen ne isen ben de oyum!

— Dinle kardeşim, sen Şehir tiyatrosunda memursun.. Şöyle güzel bir temsil için bana iki bilet verir misin?

— Güzel, fakat sen de Devlet bankasında memursun. Bana şöyle iki lira verir misin?!

Mümkün değil!

Doktor hastasını muayene ettikten sonra:

— Âsabınıza iyi gelir, iş görürken bir iki cıgara içiniz! dedi.

Hasta uzun uzun düşündükten sonra:

— Mümkün değil doktor bey! diye cevap verdi.

— Neden?

— Ben dalgıcım!.

— ?!!

Zekâ

— Yavrum baban evde mi?

— Evde amma yok!

— O da ne demek?

— Birisi beni sorarsa evde yok dersin demişti!

— ?!!..

S P O R

Geçen hafta Avusturya W. A. C. takımı ile yapılan maçlar

W. A. C. 2 — Fenerbahçe 1

Geçen Cuma günü Viyananın kuvvetli takımlarından *W. A. C.* şehrimize gelmiş ve ilk maçını Fenerbahçe ile yapmıştır. Neticede Fenerbahçe rakibine 2—1 yenilmiştir.

W. A. C. 7 — Beşiktaş 3

23 Temmuz bayramında *W. A. C.* takımı ikinci maçını Beşiktaşla yapmıştır. Siyah - Beyazlıların kalecisi Mehmet Alinin fena oyunu yüzünden Beşiktaş Viyana takımına 7-3 gibi büyük bir sayı farkile mağlûp olmuştur. Viyanalılar mağlûbiyeti tatmadan şehrimizden ayrılmıştır.

AFACAN

PİRE

Dün gece canım yandı
Uyurken birdenbire!..
Baktım: Havaya uçan,
Kahve renkli bir pire!..

Dedi: "İsmim: Tayyare..
"Büyük babam: Çekirge!..,,
Dedim: "Fakat zarardır
"Kabına keskin sirke!..,,

Aldırmadı sözüme,
Birden zıplayıp, kaçtı!
Fakat kendi elile
Başına belâ açtı!..

Uçtu gerçi bir parça,
Sağa, sola atladı!
Sonra tutunca sıktım:
Göbeğinden çatladı!..

Afacan

Kanguro Kardeş

1 — Afacan Kangurolar bu yaz günlerinde tatlı canlarını eğlendirmek için "gülle kaldırma,, talimleri yapmak istiyorlardı. Bua hemen gidip bir demir aldı. İki ucuna birer şalgam geçirip boyamıya başladılar.

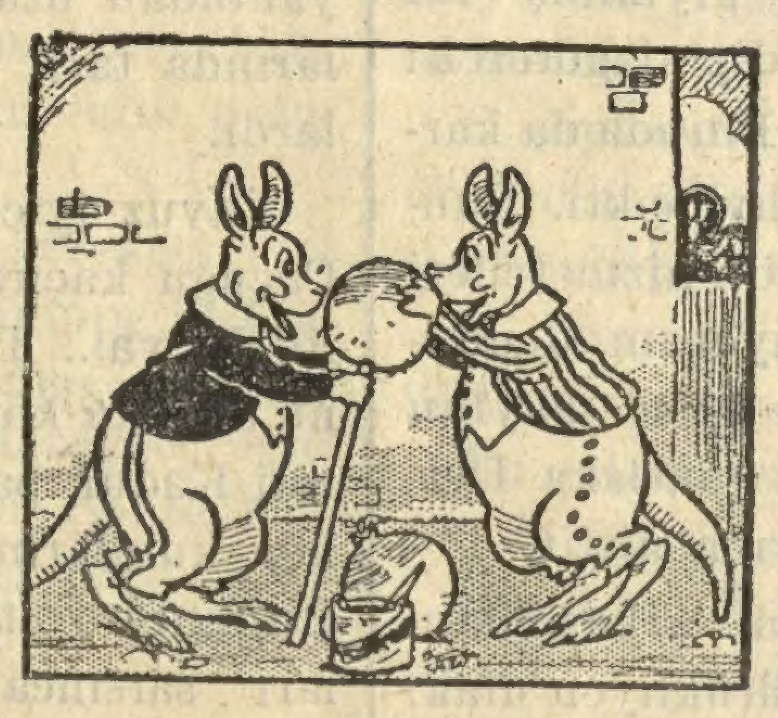

2 — Hemen talime başladılar. O sırada babaları içeri girdi. Onları böyle faaliyette görünce çok memnun oldu. Koca ağır gülleleri kaldıran çocuklarının ustalıkları ağzını memnuniyetten bir karış açtırmıştı. Kula, "ben bir dev kadar kuvvetliyim,, diyor, gülleleri kaldırıyordu.

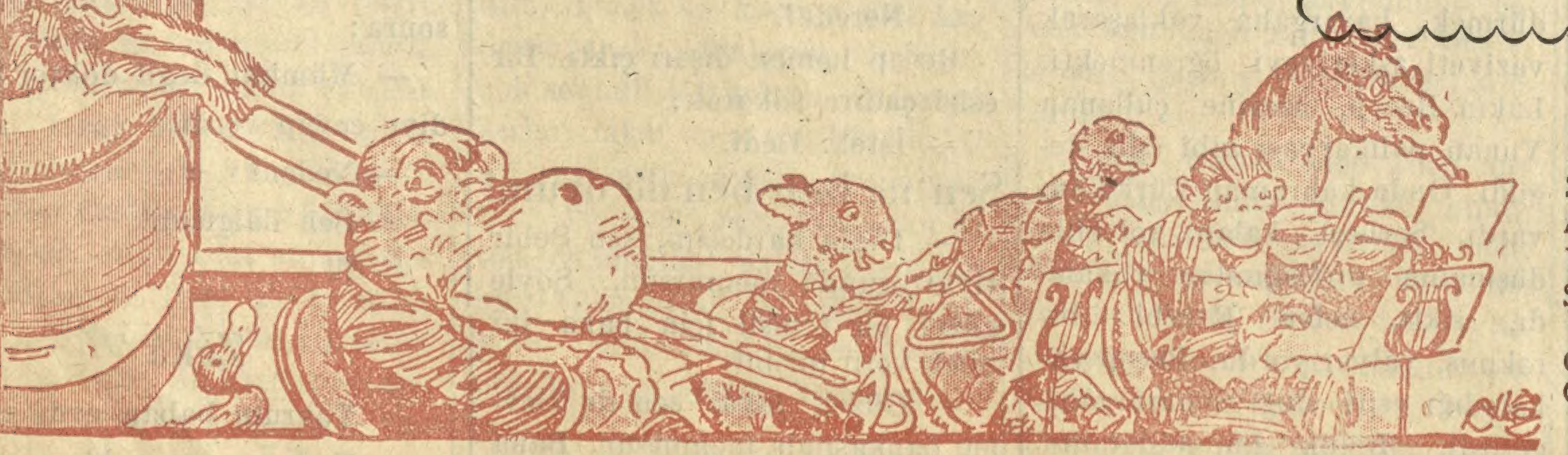

Afacanla Topuz Zenci

HÜLÂSA — Afacanla Topuz ve Dikkula
Balonları Arabistan çölleri ü̈zerinde sıcakta
suçekecekleri sırada B

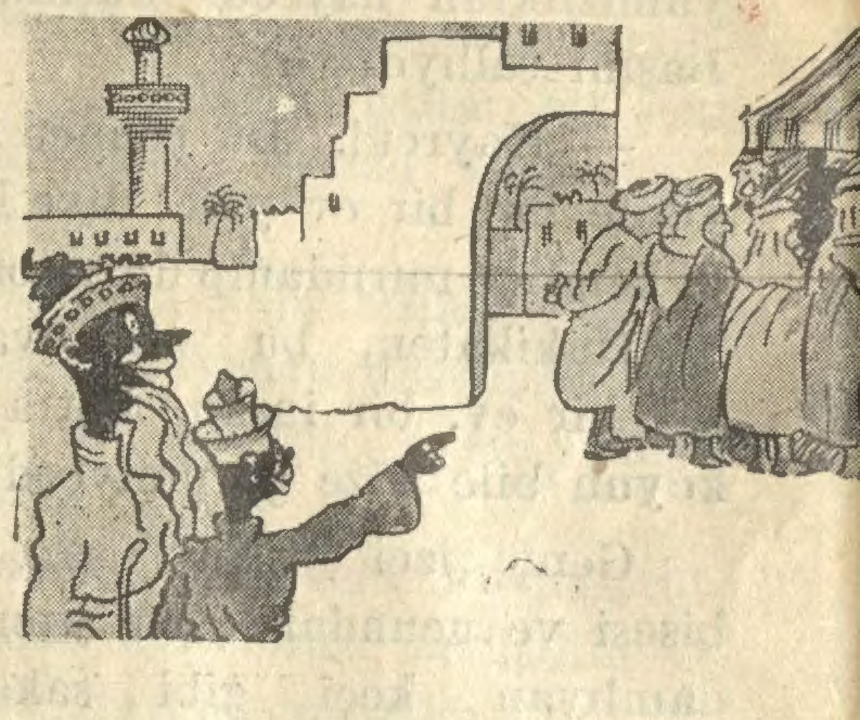

1 — Afacanla Topuzu Dikkulak satışa çıkarıldığı sırada Afrikadan Habeşistan prensi de babasının adliye veziri ile birlikte bu şehre geliyordu. Lalasının uzun bir sakalı vardı ki neredeyse yerleri öpecekti.

— . . . Birdenbire küçük pren
gözleri.. bir çok kimselerin bir ça
önünde toplandığını gördü. Aman
rabbi bu çadırın içinde acaba ne var
Küçük prens: — Sevgili büyük ve
çok rica ederim, şu çadırın önünde
var gidip görelim diye ricada bulun
tabiî anladınız: Bu çadırda bizim A
canla Topuz ve Dikkulağ satışa çı
rılmışlar, mezat mezat satılıyorlardı.

5 — Prensin bu güzel cambazlık karşısında ağzı kulaklarına varmıştı. O kadar hoşuna gitmişti. Hele prensin eğlendiğini gören vezir cenaplarıda gülüp duruyor, sakalı oynatıp gülüyordu. Nihayet sakalını cambazların oyun yaptıkları tahtanın üstüne koymuştu. Yanında elinde bir (Teber) denilen balta ile bir derviş duruyordu ki tamam cambazlığın en güzel bir zamanına geldiği sırada..

6 — Afacan
yere indiriyord
balta (küüüt] e
üzerine düştü.
yat koptu. Çün
danberi uzayan
rinden ikiye bi
mıştı. Araplar ş
yordu.

ŞEHİTLE

Şimdi o adamlar ki bulunmaz evlerinde,
Artık geri gelmezler, bizlerden çok uzaktır!
Yurdun bir köşesinde, bilinmez bir yerinde,
Şimdi o koç yiğitler bir avuç topraktır!..

Onların da kardeşi, ana - babası vardı,
Onların da gelmişti gezmek, eğlenmek çağı,

Kız ve Erkek Çocuklara: Mektep tatilinizi boş geçirmek

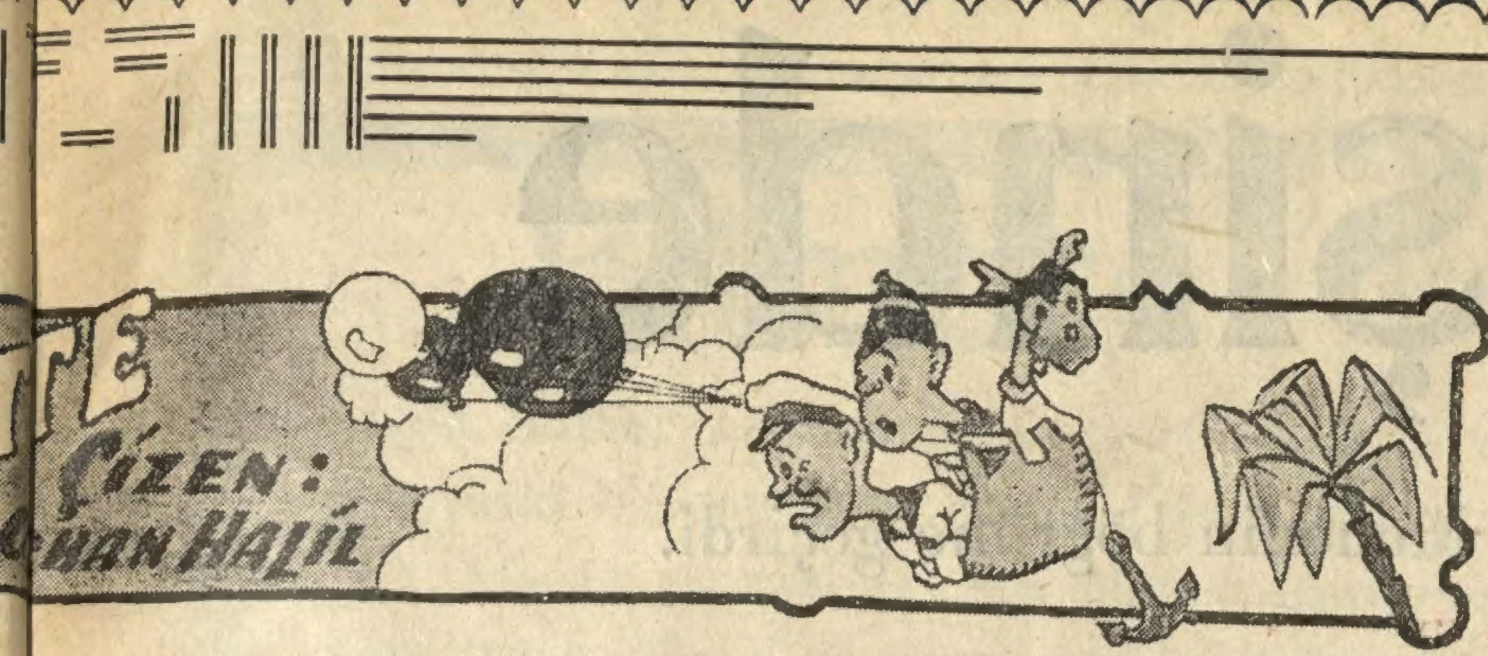

…çocuğu kıyafetine Sokulmuştu

— 5 —

…cenapları zenbil balonlarıyle bir seyahata çıkmışlardı …atlamış, bir ovaya düşmüşlerdi. Tamam kuyudan …vilerin eline yakalanmışlardı

3 — Nihayet prens ile Vezir çadırın önüne gelmişlerdi. İkisi de karşılarında simsiyah iki çocukla bir köpeği görünce hayretler içinde kaldılar. Fakat bu iki çocuk kendi cinslerinden olduğu için mi ne? kanları kaynamıştı; onlar gülümseyince bizim Afacanlarda gülmeğe başladılar. Araplar prensin bu iki çocuğu beğenip alacacağını ümit ederek pek sevindiler.

4 — Şimdi Afacanla Topuz ve Dikkulak güzel bir cambazlığa da başlamışlardı. Ellerini yere koymuşlar, ayaklarını yukarı kaldırmışlardı. Dikkulak salta duruyordu.

…aş yavaş ayaklarını … baltaya çarptı ve …k vezirin sakalının …anda büyük bir fer… güzelim sakal, yıllar… …kal tamam orta ye… …iş vezir sakalsız kal… …mıştı prenses gülü…

7 — Afacanla Topuz eski vaziyetlerini alınca bir de ne görsünler: Vezir efendinin sakalı ikiye biçilmiş değil mi?. Eyvah.. Buna şaşırıp kalmışlardı. Zira, kendileri bütün bu cambazlıkları satın alınmaları ve bu bedevîlerin ellerinden kurtulmaları için yapmışlardı:

Şimdi vezir kızarsa belki de kendilerini satın aldırtmıya bilirdi:

Devamı var

…E HÜRMET

Onların da çatısı, evi, obası vardı,
Bir zamanlar tüterdi her birinin ocağı!..

Onları anıyorken, çocuk! Hürmetle iğil,
Çünkü o kahramanlar bu yurt için öldüler!
O muhterem şehitler, kara toprağa değil,
Kalbimize girdiler, tarihe gömüldüler!..

ŞEN FIKRALAR

BİLİR MİSİN?

Bir hoca kayığa binmiş, adaya gidiyordu. Yolda kayıkçıya:

— Sen okumak bilir misin? dedi.

— Hayır cevabını alınca:

— Öyle ise gittin cehennemin dibine! diye söylendi.

Moda açıklarında müthiş bir lodos patlayınca kayıkçı:

— Hocam dedi, yüzmek biliyor musun?

—Hayır! diye cevap alınca batacaklarını anlatarak söylendi.

— Öyleyse gittin deryanın dibine!

RESIM TERCÜMANI

Trende gencin biri ecnebi mecmuanın birinin resimli sahifelerine hararetli hararetli bakıyordu.

Yanda oturan ihtiyar bir adam sordu:

— Evlât şu ağzı açık gözü kapalı adamın altındaki yazıda ne yazıyor.

Genç:

— Dayanamadı ben yazı değil resim tercüme ederim.!!

TAHTAKURUSU

Şu kırmızı suratlı
Mel'un Tahtakurusu,
Çok ziyanı hayvanmış
Çok alçakmış doğrusu:

Geldi bir tulum gibi,
Benim ismim: Tank.. Dedi!.
Bu hakikat başıma
En nihayet dank dedi:

Kâfir yiyip kabartmış
Meğerse her yanımı!.
Bu şişman hale gelmiş:
Emmiş benim kanımı!..

Bastırıp eziverdim
Öldü Tahtakurusu!
Burnumun kemiğini
Kırdı fakat kokusu!..

Şişko

…lerin Maceraları

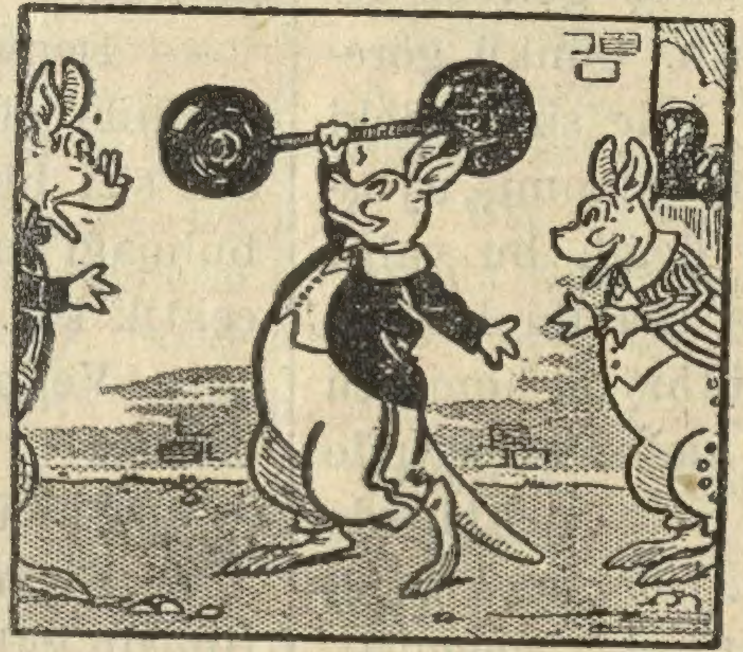

4 — Fakat şalgamlar tabiî pek hafif olduğundan muvazenesini kaybetti ve odada ayakları kayarak yere yuvarlanıyordu ki şalgamlarda deliğinden fırladılar. Lâkin doğruca Bula ile Kulanın başı budur! Diyerek iki yaramazın kafalarına çarptılar. Oyun bitmiş üçü de kahkahadan güle güle bayılmışlardı.

3 — Babalar, durunuz, size bir az gülle talimleri göstereyim. Öyle kendi kendinize talimler yaparken bu ağır şeylerle bileğinizi filân kırarsınız dedi. Yere eğildi. Ve iki güllenin çok ağır olacağını tahmin ediyor, bütün kuvvetini güllelere veriyordu.

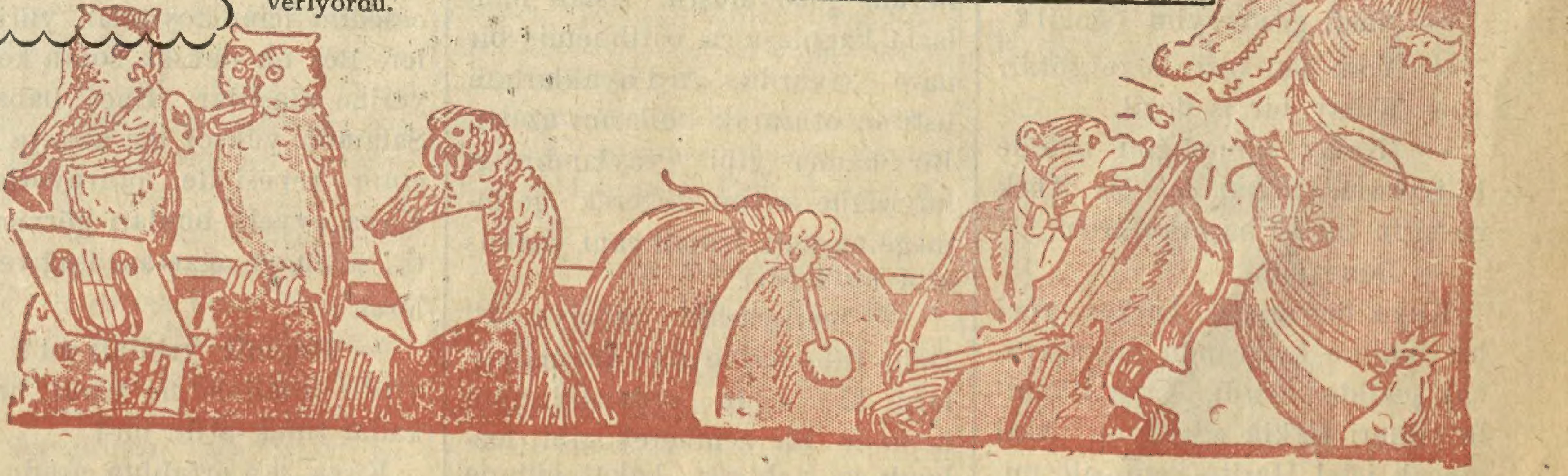

…rseniz Afacana derhal abone olunuz. Üç aylığı 30 kuruştur.

Elmas Peşinde

Vahşi gergedan boynuzunu kafilenin klavuzu Moke - Menenin böğrüne geçirdi.

Yazan: Sezai Attilâ

— 35 —

Bato :

— Arkasına geçin ateş edin. Diye feryadı basıyordu amma bu iş o kadar kolay değildi. Gergedan birdenbire Moke Hene ye saldırdı. Zavallı zenci çığlık çığlığa haykırarak kaçarken derhal yetişti. Katil boynuzunu Arabın boş böğrüne saplıyarak biçare klâvuzu bir et parçası halinde havaya kaldırdı ve fırlattı.

Klâvuz parçalanmıştı. İşin berbat tarafı içlerinde geldikleri yolu çıkartıp ta kendilerini geriye götürecek kimse de yoktu. Ne olursa olsun diyerek uzaklaşan Gergedana ateşe başladılar. Canavar bir kaç kurşun yemiş olacak ki Moke Henenin cesedini bir çuval gibi kaldırıp fırlattıktan sonra geriye döndü, avcılara doğru saldırdı. Ölüm muhakkaktı. Gözünü kan bürümüş olan bu çöl lokomotifi yine aralarına girmeğe muvaffak olursa bir iki kişiyi daha parçalıyacaktı. Bütün dikkatlerini gözlerine ve bileklerine bütün cesaretlerini yüreklerine toplıyarak nişan aldı ve ateş ettiler. Gergedan aldığı hızla bir kaç adım daha atarak tam karşılarında diz çöktü. Kafası kollarının arasında kaldı. Sağ gözünün altından birer, ceviz tanesi kadar kan damlaları çiziyor, kösele gibi sert dudaklarından süzülerek yerde pıhtileşiyordu. Bu gergedan da ölmüştü. Fakat kaç para ederki Moke Hene gibi neşeli ve değerli bir klâvuzu de öldürmüş ondan sonra gebermişti.

Ortalıktaki telâş ve heyecan geçtikten sonra sıra dönmeğe geliyordu. Lâz İsmail :

— Kaya dedi, göster bakalım kendini.

— Nasıl göstereyim İsmail?

— Yolu bul bizi köye götür.

— Kolay bir iş değil.

— Kolay olmadığını ben de biliyorum. Fakat sen bir Türk izcisisin bu işi başarabilirsin.

— Deneyelim.

Kaya öne geçti, herkes yeni bir tehlike karşısında şaşırmıyacak şekilde hazırdı. Kaya dikkatle yerleri tetkik ediyordu. Aksi olacak işte! Harita çantasile pusulasını yanına almağa lüzum görmemişti. Şimdi yerlerden manâ çıkartıyor. Yatmış otlardan, basılmış sazlıklardan ve çalılardan geçtikleri yeri tasarlıyor yavaş yavaş yürüyorlardı.

Birdenbire durdu:

— Çocuklar, dedi. Rıza kaptanların olduğu yerden ancak dör beş yüz metre kadar uzaklaştık, beni dinlerseniz yolumuzu tamamile kaybetmemek için burada durup bekleyelim!

Kayaya Batu cevap vetdi:

— Bekle bekle ne çıkar ki.

— Bizi ararlar. Kafilede birçok kılavuz var.

— Var amma onlar gelinceye kadar biz de kendimizden geçeriz, yürüyelim.

— Altından çapan oğlu çıkarsa karışmam.

— Ne çıkarsa çıksın..

Batu son sözünü söyledikten sonra avcıların hepsi birden yutkundular. Kulaklarına aslan homurtuları geliyordu. Hem bu sesler Rıza kaptanların olduğu yerle kendi bulundukları yer arasında duyuluyordu. Kaya hayretle:

— Aslanlar! dedi ve sustular.

Şimdi dört taraflarını da görecek şekilde sırt sırta vermiş, tüfekleri doğrutmuş gelecek felâketi bekliyolardı. Çünkü görecekleri aslanlar öyle sirklerdeki hayvanlar gibi afyonlanmış, uyuşturulmuş şeyler değil, bu vahşi Afrika çöllerinin hakikî kırallarıydı. Ansızın müthiş bir homurtu oldu. Yüz adım kadar ötelerinde dallar çatırdadı ve birdenbire de tüfekler patladı. Dört beş kurşun tepelerini sıyırtarak geçmişti, içinde bulundukları felâketli dakikaya rağmen Kaya bayağı sevinçli bir sesle:

— Bizimkiler! dedi, fakat sözünü tamamlıyamadı. Kocaman başı demet demet yelelerile koyu renkli bir aslan elli adım kadar ileride görünmüştü. Aslan bunlarla karşılaşınca işitilmemiş bir nare savurdu, Ard ayaklarının üstüne oturarak kollarını uzattı. Bir kamçı gibi yaylandırdığı kuyruğile sırtını döğerek gerinmeğe başladı. İsmail canı yanmış gibi haykırdı:

Sıçrayacak! Sıçrayacak!!

Daha tüfeklerine davranamamışlardı ki aslan ardayaklarının üstünde bir zemberek gibi hızlandı ve yaklastı. Fakat ölümle karşı karşıya gelen insanlara mahsus olan büyük soğuk kanlılıkla nişan alan Kaya tetiği çekti. Ciğerlerinden kurşunu yiyen kıral ön pençelerile havayı birkaç defa tokatladı, devrildi, tekrar kalkmak istedi ve yine boylu boyunca uzandı.

— Kayaaaa!

— Heyyyy!

— İsmail!!

— Buradayız.

— Havaya silâh atın.

— Peki, peki!

— Dikkat edin, etraf aslan dolu.

Rıza kaptanın sesini tanımışlardı. Havaya birkaç el silâh attılar. Rıza kaptanın tarafından da silâhlar patladı böylelikle nihayet buluştular. Rıza kaptan bunları görür görmez :

— Geçmiş olsun çocuklar dedi...

— Size de kaptan..

— Bir felâket var mı?

— Moke Heneyi gergedan parçaladı.

— Gergedan mı?

— Ta kendisi.

— Şu hale bak yahu biz de sizi arslanlar sardı diye merak ederek geldik.

— Onlar da burada karşımıza çıktılar.

— Demek ki arslanların bize yardımı oldu. Onları görmeseydik sizi bu kadar çabuk arayıp bulmağı aklımıza bile getirmicektik ki...

— Ve biz de yolu bulamıyacaktık.

— Zavallı Moke Hene.

— Biçarenin ölmekte hiç birimizin kabahatı yok. Alçak hayvan öyle ansızın çıktı ki ne yapacağımızı şaşırdık.

— Ateş edemediniz mi?

— Ettik.. Ettik amma neden sonra...

— Dönelim artık..

Zenciler çalılardan çarçabuk bir sediye örerek Moke Henenin cesedini içine koydular, yürüdüler. Beş on dakika sonra konak yerine ulaştılar. Hacı baba ile Salamon yüksek bir akasya ağacının tepesinde oturuyorlardı. Kaya evvelâ bunları görmemişti. Salamon ağaçtan aşağıye eğilerek :

— Hepiniz yeldiniz mi? Hayirdır inşallah ne vardı be bu kadar tüfek atılır mı?

Kaya sesi ortalıkta aradı sonra bir de ağaca baktı kendisini gülmekten alamıyarak :

— Vay siz misiniz ahpaldar? diye sordu.

— Evet biziz, ne olacak?

— Birşey olacağı yok, ne diye oraya çıktınız diye merak ediyordum da...

— Buradan her taraf iyi görünüyor da onun için çıktık.

— Etrafı görüp te ne yapacaktınız sanki?

Salamon Hacıya baktı. Hacı boynunu bükerek omuzlarını silkti, fakat Salamon Kayayı cevapsız bırakmadı :

— Size yardım lâzim olursa görelum da yelelalum diye bekliyorduk.

Kaya kahkahalarla gülmeğe başladı. Hacı yalancıktan kızarak :

—Ne gülüyorsun muşmula yavrusu inanamadın mı? diye bağırdı.

— İnandım amma sen şimdi görürsün.

— Ne göreceğim.

— Görürsün dedik a! patlama şimdi gelirler, meraktan kurtulur göreceğini görürsün.

— Söyle be ne göreceğim, patlarım şimdi.

Patlasan da çatlasan da oldu olacaklar, biz yakamızı zor kurtardık. Arkamızdan kudurmuş elli tane.

— Kudurmuş elli tane...

— Aslan!

— Aslan¡

— Geliyor.

— G.... li.... yo....r! Aman allah!

— Sen istediğin kadar aman allah diye vızla dur. Gelirlerse çekeceğimiz var.

Salamon dayanamadı :

— Kuzum kâya effendi! dedi. Aslan ağaca çikâr mi?

— Canbaz gibi çıkar.

— Canbaz yibi ha!

— Evet.

— Çıkarsa ne yapar dersin, ağacın üstünde bize bir şey yapabilir mi?

— Orayi kasap dükkânına çevirir be..

— Nasıl kasap dükkânımı?

— Meselâ butlarınızı bir dala asar.

— Evet...

— Başınızı, ayaklarınızı ayırır paça yapmak için bir dala asar..

— Evet....

— Ciğerlerinizi takımile çıkartır kara ciğerlerinizi kendisine alıkor, ak ciğerlerinizi çakallara vermek için başka bir dala asar

— Evet...

[Devamı var]

Büyük Müsabakalar

Bilmece : 94

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 94 üncü bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

Soldan sağa doğru:
1 - Sessiz harf
2 - Bir yarış kayığı
3 - Bir nevi hayvan yemi
4 - Sinema dünyası

Yukarıdan aşağıya
1 - Cenubî Amerikada bir hükûmet
2 - Köylülerin ateş yakmak için kullandıkları mantara benziyen bir madde
3 - F. U. harfleri
4 - Bir sessiz harf

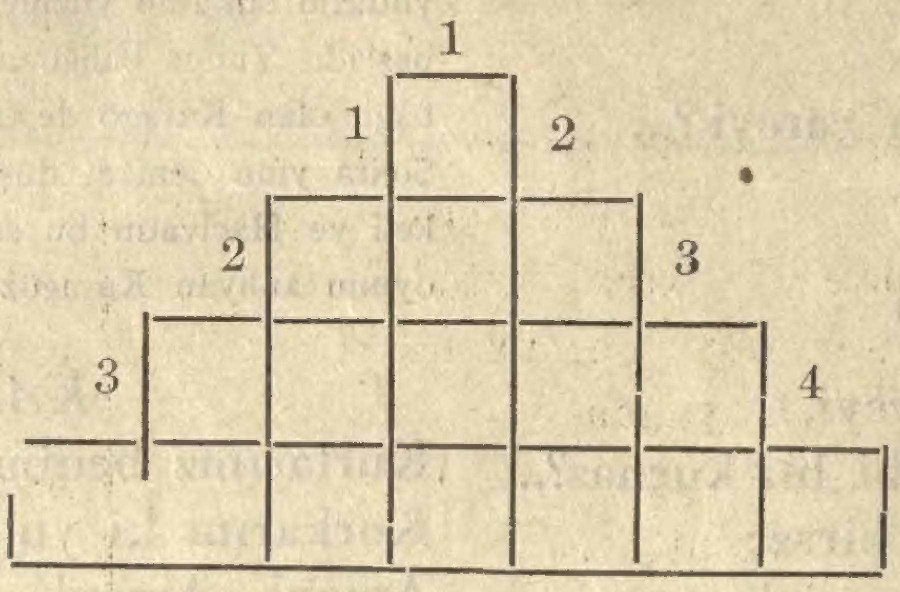

Hediyelerimiz

Birinciye: Bir lâstik top 50 inciye kadar Albüm, şeker, kitap, kart, gibi muhtelif hediyeler verilecektir.

Bulmaca: 36

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 36 ıncı bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

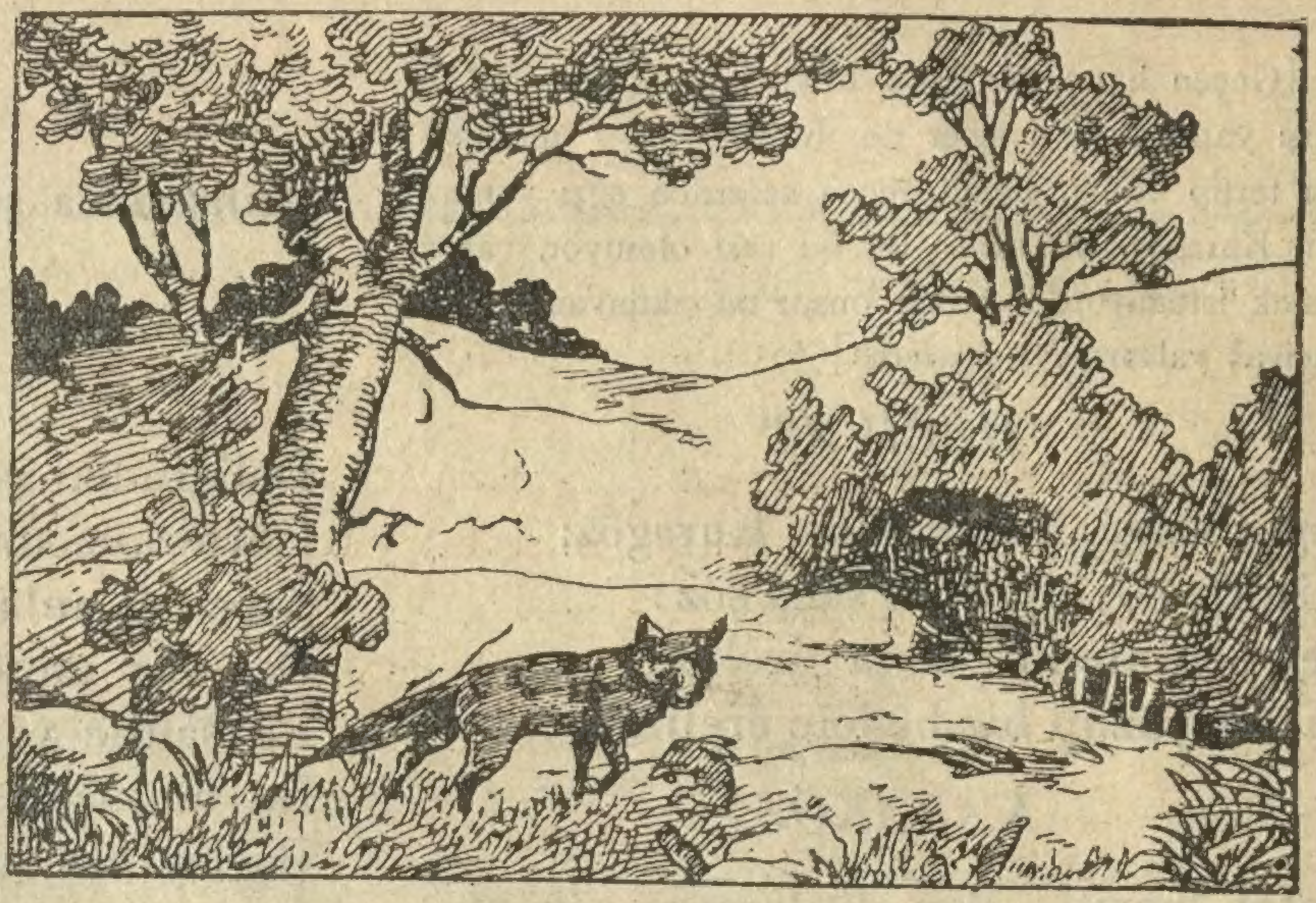

Bu resimde tilkiden başka bir hayvan saklıdır. Siz bu saklı hayvanı bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif kıymette hediyeler vereceğiz.

KAZANANLAR

Bilmecede Kazananlar

90 numaralı bilmecemizin halli: Yerli mallar sergisi 18 temmuzda açılacaktır. idi. Doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz :

Bir kutu kokulu sabun kazanan

Büyükada cami yanında güzeller sokağı no. 2 Fakire hanım.

Gazi albümü kazanan

Balıkesir belediye karşısında pernirci Şakir Hilmi mahtumu Daver bey.

Bir düzüne kalem kazanan

Fatih nişanca bakkal zade sok. no. 12 Hilmi bey.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.

Çikolata kazananlar
(Anadoluya kitap)

Ankara tabakhane mahallesi boyacı sok. no. 30 Ali, Konya sarraf Vehbi bey kızı Saliha, Beşiktaş Austro Türk tütün şirketi şöför Hilmi bey kızı Nüshet, Kadıköy kazasker sok. no. 6 Ahme, Kadıköy 41 inci ilk mek. no. 52 Hale Neşat, Edirne kaleiçi Maarif cad. no. 13 Baydur, Üsküdar yeni çeşme yokuşu no. 15 Burhan bey ve hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

Üsküdar imrahor Ali pasa sok no. 38 Naciyé, Beşiktaş Dolmabahçe tramvay cad. no. 67 Akif, Denizli gurcan mahallesi no. 67 Hikmet, Mersin ticaret Dahiliye gümrüğü merkez memuru Feyzi bey oğlu Ahmet, Beyazıt Dibekli cami karşısı no. 19 Nüsret, Galata Nazlı hanım çıkmazı no. 16 - 18 Vitali İzmir karataş tramvay caddesi no. 267 Moiz, Fatih Baş imam sokak no. 4 Muzaffer, Bursa Eşref paşa mahallesi no. 2 Zeki, Beşiktaş 19 uncu m. s. 5 no. 258 Melâhat H. ve beyler.

Bloknot kazananlar

Ankara Hacı Bayramda Öztürk mamahallesi no. 10 Münire, Beyazıt muradiye mahallesi no. 14 Lâmia, Beyoğlu 17 inci ilk mek. s. 4-A no. 604 Ahmet. Beyoğlu 4 üncü ilk mek s. 4 no. 29 Zihniye, Devrek muhasebei hususiye tahsildarı oğlu, Antalya semerci Hamdi vasıtasile burdurlu marangoz Mehmet, Büyükada savoy otelinde İhsan, Ist. Kasımpaşa Özcan Müsebbih, İst. bozdoğan kemerinde sok. no. 16 Muazzez Samsun tenviri efkâr sok. no. 73 018 Leman, İst. Vefa lisesi s. 1-B Burhan Balıkesir erkek orta mek. Hafız Hakkı bey oğlu Mustafa, Beyoğlu eczacı başı sok. no. 26 Rodote, Aydın 7 Eylül mek. no. 42 Feridun bey ve hanımlar.

Kıymetli kart kazananlar

Üsküdar Doğancılar no, 125 Fehamet, Samsun terzi Tunnus Faris mahdumu Sehim, İst, Mahmutpaşa manasır han no. 20 Rufat, İst. Sultanahmet akbıyık hamam sok. no. 31 Rüknettin, Zonguldak defterdar Fehmi bey oğlu Orhán, İzmir karşıyaka bostanlı Osman zade sok. no. 21 Mustafa, Ist. kız lisesi 724 Fahire. İst. Cağaloğlu no. 17 Nevin, Beşiktaş serence bey yokuşu no. 61 Yıldız İzmit İst. otelinde garson Yusuf Ziya. Adápazarı şark pazarı vasıtasile Necatı, Kasımpaşa Naon han Pepo, Büyük hendek Glazer apartman numura 79 Moiz, Beyoğlu yeni çarşı caddesi numara 7 Atanasios, Tarsus posta paket memurn Mustafa efendi oğlu Orhan bey ve hanımlar.

— SON —

Bulmacada kazananlar

33 numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan atı doğru bulanlar arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir kutu bisküit kazanan

Beşiktaş yeni mahalle Ihlamur cad. no. 6 Basri bey.

3 Aylık abone kazanan :

A. karahisar Mirim zade Şükrü B. mahtumu Rahmi bey.

Bir albüm kazanan

Ankara tabakhane cad. no. 15 kömürcü dükkânında Penik bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermelidirler.**

Cep aynası kazananlar
(Anadoluya kitap)

Kasımpaşa Dz. küçük zabit mektebi s, 3 no, 362 Muhteşem, Yeşilköy kapamaciyan ermeni mek. Kamer, Beşiktaş Nazif bey apart. Mehlika, İst. Edirnekapı belediye su idaresi anahtarcı Osman, Yalvaç jandarma kumandanının kızı saadet, Bursa alaca mesçit mahallesi Dergâh sokapı no. 16 Fatuş Zehra, İst. 15 inci ilk mek no. 36 Melda, Anqara - Yenişehir Kâzım paşa caddesi no. 6 Perihan Aziz H. ve beyler.

Bisküit kazananlar

İst. Cağaloğlu tatbikat ilk mek. s. 2-3 no, 533-Halil, İzmir İsmet paşa bulvarı no. 21 hanede Hüseyin, Mersin Mahmut Osman haddat ticarethanesinde Bedri, İst. Osmanlı bankası ittisali Yanıkkapı cad. no. 1 Saffan, İs. 34 üncü ilk mek. s. 5 no. 301 Nazenin, Galata yeni yol kabak çiçeği sok. no. 10 - 12 Nisim, Aydın 7 Eylül mek. no. 42 Feria İst. Pangaltı altın bakkal ak garga sok. no. 32 Cıvan, Kırklareli asma fidanlığı mütehassısı oğlu Suat bey ve hanımlar.

Şiir kitabı kazananlar

Söke kuşadalı gazozcu Esat ef. mahtumu Ahmet, Fatih çırçır Haydar cad. no. 6 Kenan, Nişantaşı baytar Ahmet ef. sok. no. 11 Aram, Mersın Murat oğlu tülbent ticarethanesinde Bahattin, Bursa asliye mahkemesi birinci hukuk baş kâtip muavini Ziya bey oğlu Kemal, Galtata Hacı Ali sok. Bahtiyar apart. no. 13-5 Gerson, Kasımpaşa Dz. D. küçük zabıt mek. no. 391 Halit, İzmir şekercilerde no· 14 dükkânda Süleyman, Manisa posta kutusu no. 98 İğdecik köyü kâtibi Cemal, İst. 9 uncu ilk mek. s. 3 no. 6 Fahrettin, Feriköy Rum kilisesi arka sok. no. 48 Neclâ Samsun radyolu Fırın no.27 Nail, Şehremini Ereğli mahallesi günaydın sok. no. 12 Eminə hanım ve beyler.

— SON —

D İ K K A T

Bilmece ve Bulmacadan kazandığınız hediyeleri her perşembe günleri saat 13 den 17 ye kadar matbaamıza uğrayarak alabilirsiniz. Anadolu hediyeleri de üç hafta zarfında adreslerine gönderilir.

HEDİYE KAZANANLAR

Beykoz yalı köy fıstıklı sokak no. 21 Alâettin bey Afacan bilmecesinden bir küçük sulu boya takımı kazanmıştır.

| "Afacan„ Bilmece kuponu : 94 |

| "Afacan„ Bulmaca kuponu : 36 |

İkinci sene No. PERŞEMBE 26 Temmuz 1934

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞARTLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

KARAGÖZ OYUNU

ADADA DENİZ YARIŞI

[Geçen hafta, Karagöz Büyükadada bir merkep yarışı yapmıştı. Bu sefer de (deniz yarışı) müsabakası tertip ettiler. Fakat geçen seferden ağzı yanmış olan Karagöz, bir türlü bu işe razı olmuyor, yarışa girmek istemiyordu. Fakat onsuz tat çıkmıyacağı için, Hacivat yalvarmaya başladı:]

HACİVAT

Anan yahşi, baban yahşi Karagöz;
İyilikle söylüyorum sana söz:
Gel, seninle bu yarışa girelim,
Çabuk yüzüp biz hedefe erelim!..

KARAKÖZ

Defol, herif!.. Ben dinlemem sözünü,
Yarış gibi çıkarırım gözünü!..

HACİVAT

Akıllı ol: bu işte çok para var,
İnan bana: Deste deste lira var!
Düşünürüz, bir kuanazlık buluruz,
Bu yarışta biz birinci oluruz!..

(Cingöz Hacivat daha birçok diller döktü. Kara göz düşünmeğe başladı. Nihayet Hacivata sordu.)

KARAGÖZ

Anlat bana şu bulduğun çareyi?...

HACİVAT

(Sevinerek;)

Deliğinden çıkarırım fareyi,
Görülmüş mü benim gibi bir kurnaz?..
Sana işi anlatayım, dur biraz:
Ben bir motör kiraladım gizlice,
Bu sahile yanaşacak bu gece!
Bu motörün var çok uzun bir ipi:
Bağlayınca uçacaksın kuş gibi!
Kimse görmez: İp denizde duracak;
Sen yüzerken, görenlar el vuracak!
Korkma, suyun sen gitmezsin dibine,
Paraları koyacaksın cebine!..

(Karagöz bu işe razı oldu. Hakikaten sahilde bir motör vardı. Fakat kurnaz Hacivat öyle yapmadı: O civardaki balıkçılara para verip bir (Yunus balığı) tutturdu. Ve Karagözün beline düğüm yaptığı ipin ucunu bu yunus balığına bağladı. Yarış başlar başlamaz, Yunus balığını koyverdiler. Neye uğradığını şaşıran balık, hürriyetini elde eder etmez yıldırım sür'atile yüzmeğe, denizde taklaklar atmağa başladı. Yunus balığının her taklak atışında tabiî ona bağlı olan Karagözde havada bir kere taklak atıyor, Sonra yine denize düşüyordu. Başına gelen felâketi ve Hacivatın bu seferde kendisine yaptığı bu oyunu anlıyan Karagöz var kuvvetile bağırıyordu:

KARAGÖZ

Kurtarınız benim gibi alığı,
Korkarım ki yutar Yunus balığı!
Aman!.. Aman!.. Atıyorum ben taklak,
Ah!.. Kahrolsun böyle hain bir ortak!..
Bütün dalga, köpük oldu ortalık,
Beni aldı götürüyor bu balık!...

(Karagöz Yunus balığı ile beraber attığı taklakları seyredip kahkahadan katılan ahali. artık onu kurtarmak istediler. Bir sandalla gidip aradaki ipi kestiler. Turşuya dönen Karagözü baygın bir halde sahile getirdiler. Karagöz fena halde kızmıştı. Gelecek haftaya Hacivattan intikam almıya yemin etti. Bakalım gelecek hafta neler olacak? ..)

Necdet Rüştü

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 33 —

1 — Ele haşı olan Pire Nuri topu atmak için elile öyle bir savuruş savurdu ki çoktanberidir top oyunu oynamadığı için top havada uçarak yoldan geçen bir hanıma çarptı.

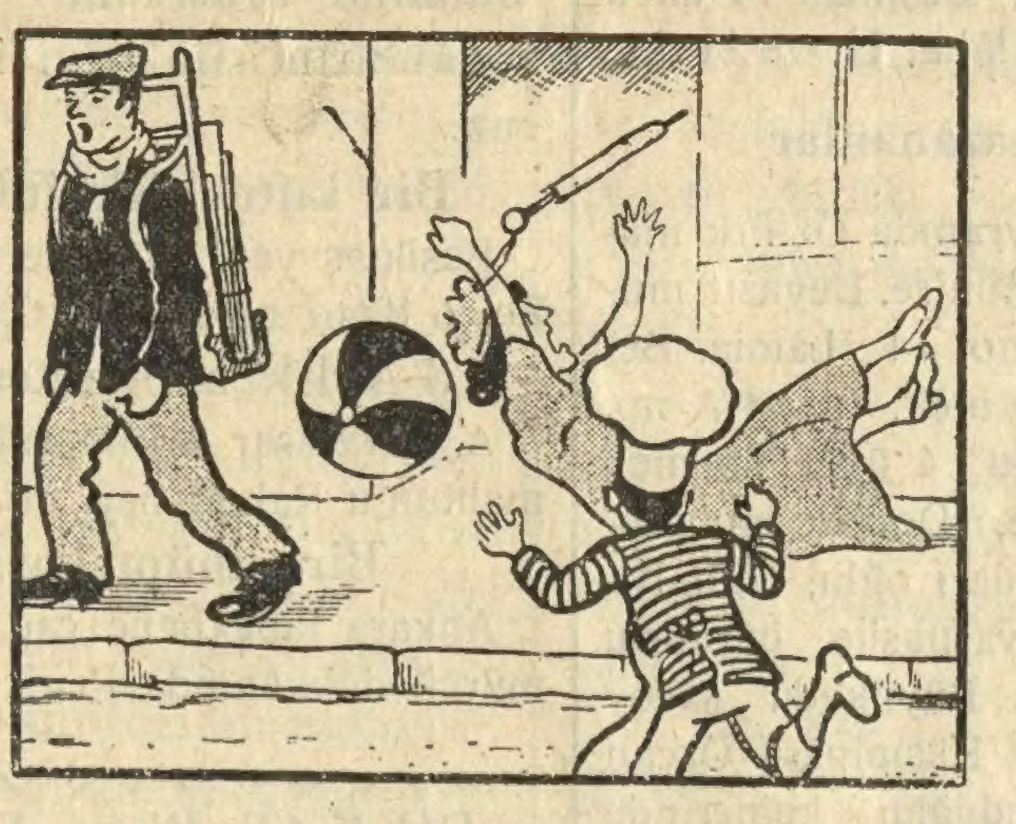

2 — Zavallı küçük hanım öyle bir feryat kopardı ki Pire Nuri her hangi bir kazaya meydan vermemek için hemen ileri atıldı. Fakat iş işten geçmiş, hanım yerlere yuvarlanmıştı. Top yine havaya fırlamıştı.

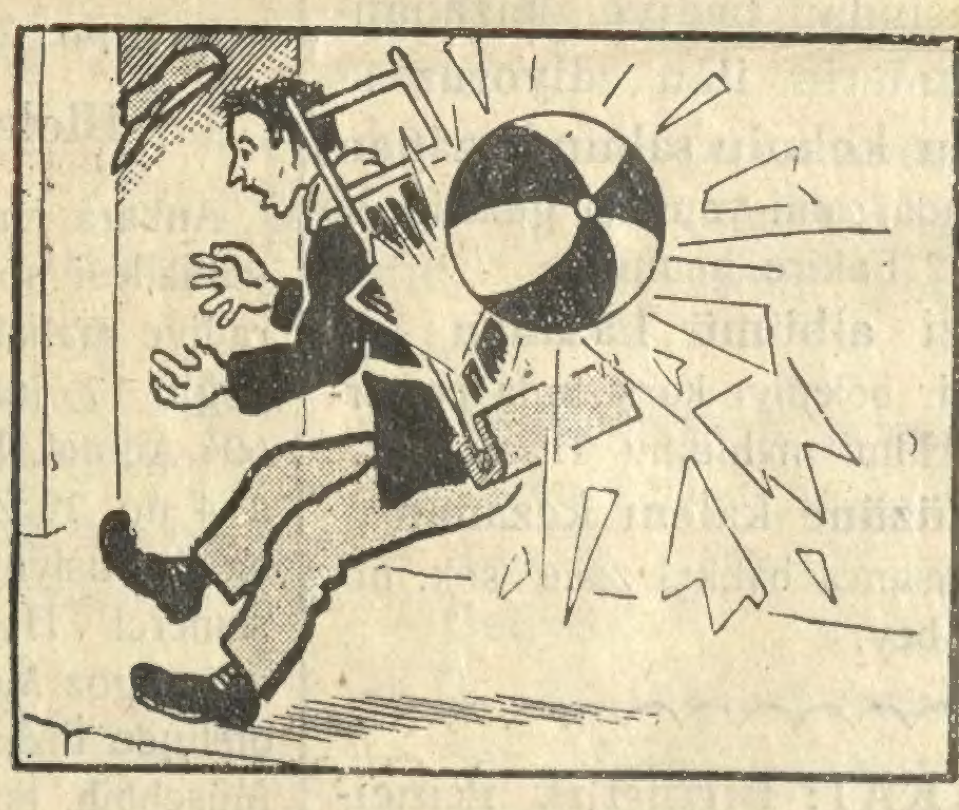

3 — Bu sefer arkasında cam götüren hammalın camlarına çarpmış, incecik camlar şangırdıyarak yerlere dökülmeğe başlamıştı. Gördü müz aksiliği? Pire Nuri bir oyun oynamıya kalktı, başına neler geliyordu.

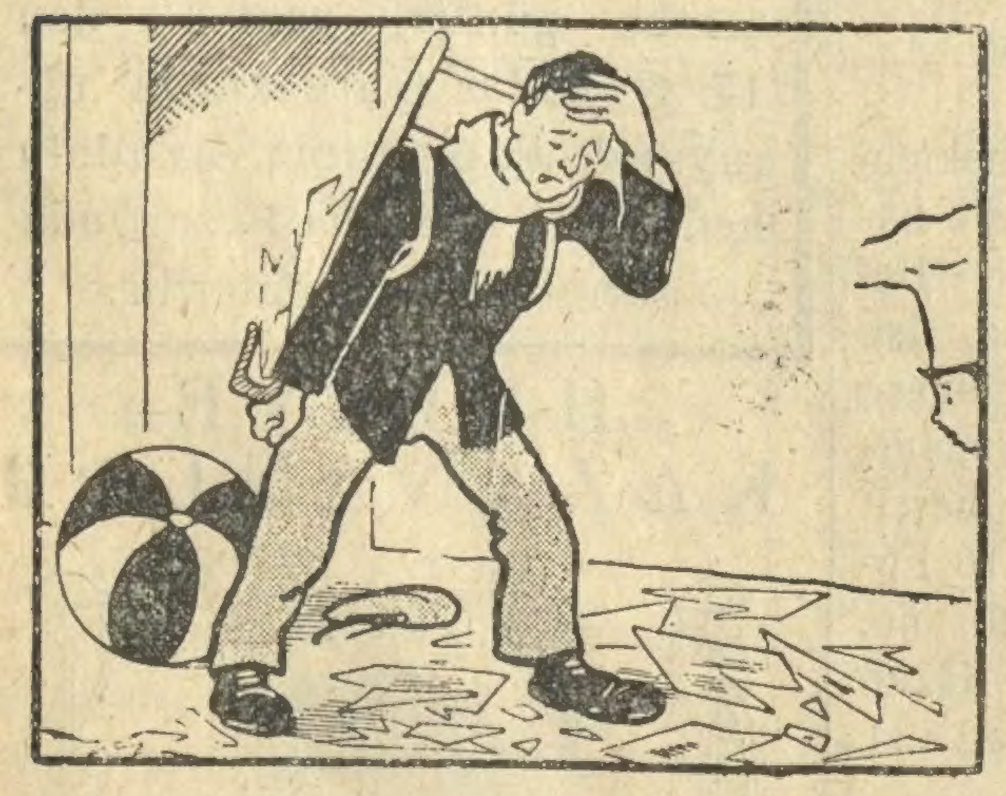

4 — Zavallı hamal, neye uğradığını şaşırarak bir elinin yumruğunu sıkıyor, bir elile ağrıyan başını tutuyordu. Çünkü camların hepsi kırılmıştı. Ve artık hiç birisi işe yaramazdı.

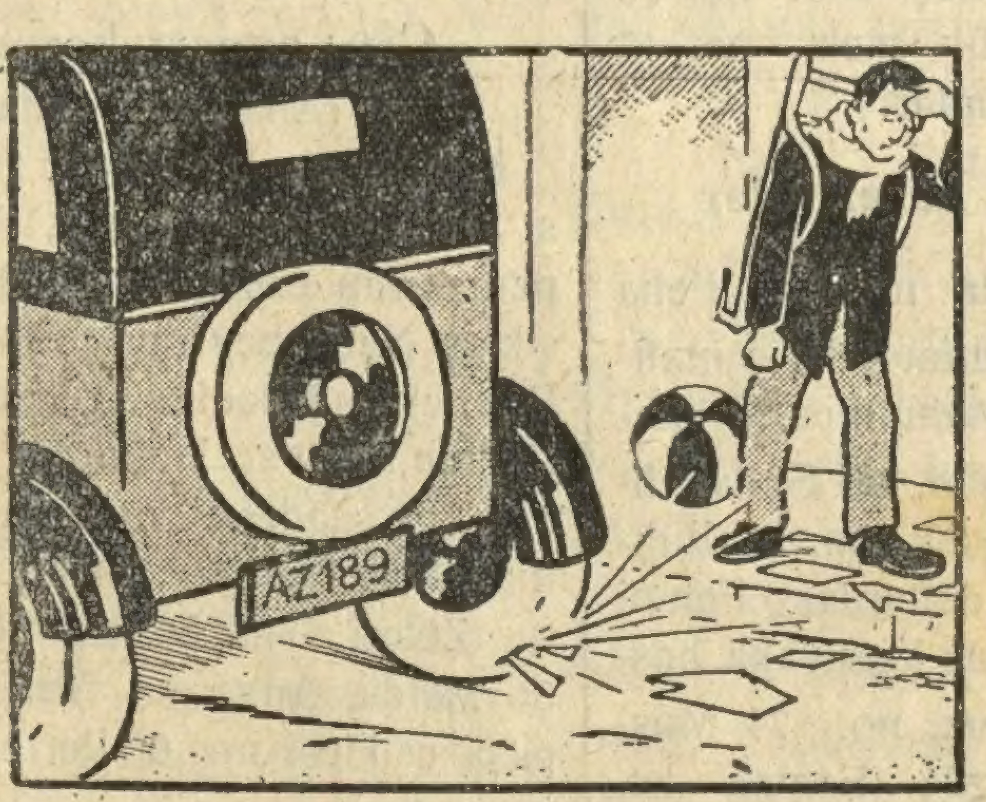

5 — Yaya yolu kâmilen kırık camlarla dolmuştu Hattâ bir kısmı caddeye bile dökülmüştü. Tamam o sırada yol kenarından bir otomobil geçiyordu. Camlardan birkaçı lâstiklerin altında kalarak..

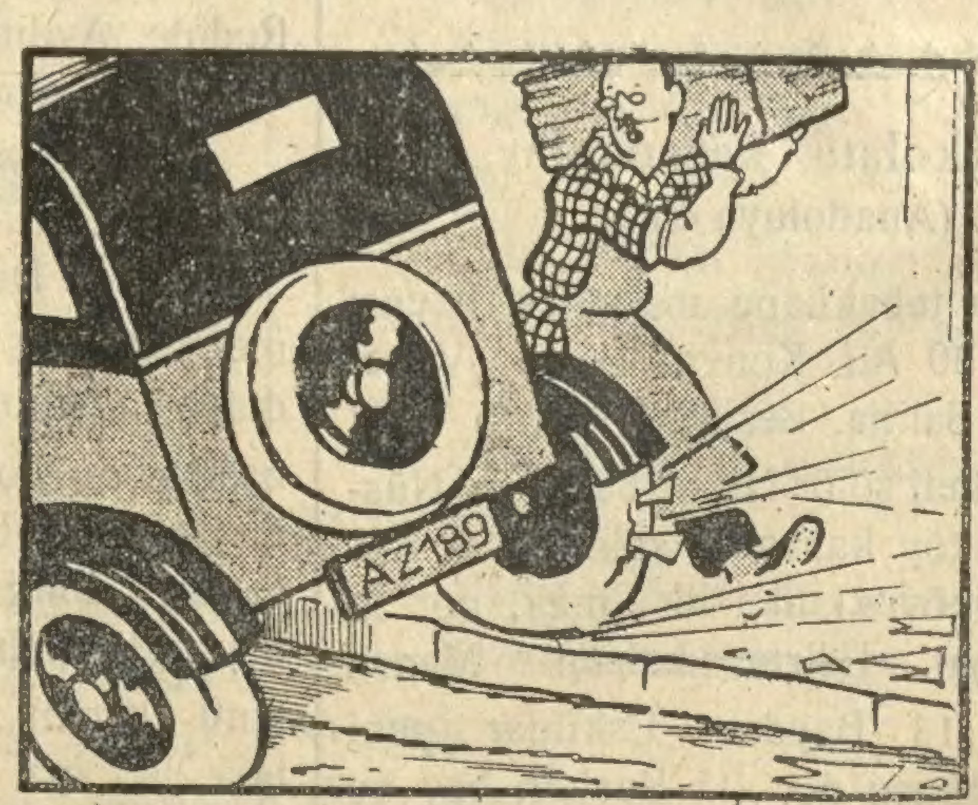

6 — Birdenbire tekerleklerin patlıyarak kaldırım üstüne çıkmasına sebep oldular. Hay aksi şeytan hay.. aksi Otomobil yaya kaldırıma böyle binerken karşı taraftan içi gazozla dolu şişe taşıyan bir adam da gelmiyor mıydı? Eh.. seyredin siz gelecek hafta olanları.

— DEVAMI VAR —

is. Ülkü matbaası Cağaloğlu yokuşu No. 40 sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk